

1. Η Τιτανομαχία

Στην αρχή υπήρχε μόνο το **Χάος**. Πυκνό σκοτάδι σκέπαζε τα πάντα, ώσπου από το χάος γεννήθηκε η Γη κι από τη Γη τα βουνά, η θάλασσα και μετά ο Ουρανός με τον ήλιο, το φεγγάρι και τ' αστέρια. Τότε ο **Ουρανός** και η **Γη** ενώθηκαν και γέννησαν τους **Τιτάνες**.

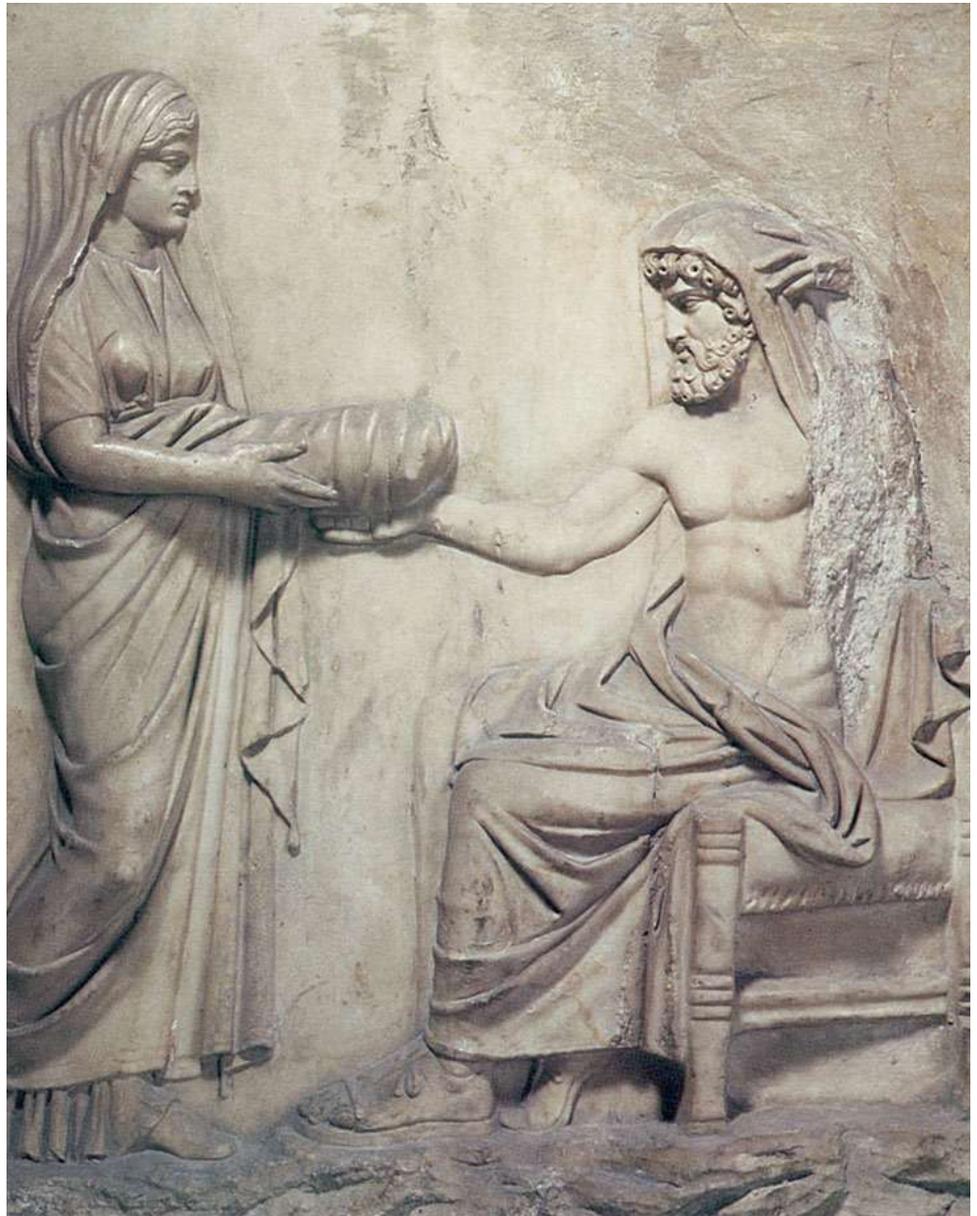
Μα ο Ουρανός φοβόταν πως κάποιο από τα παιδιά του θα έπαιρνε τον θρόνο του. Γι' αυτό τα έκλεισε όλα στα βάθη της Γης. Όμως ο γιος του, ο Κρόνος, ο πιο δυνατός από τους Τιτάνες, τον νίκησε κι έγινε αυτός όλου του κόσμου αρχηγός. Παντρεύτηκε τη Ρέα και γέννησαν τρεις θεές και τρεις θεούς: την Ήρα, την Εστία και τη Δήμητρα, τον Πλούτωνα, τον Ποσειδώνα και τον Δία.

Μα κι ο **Κρόνος** φοβόταν πως κάποιο απ' τα παιδιά του θα έπαιρνε τον θρόνο του. Γι' αυτό, όταν γεννιόνταν, τα κατάπινε. Απελπισμένη η **Ρέα** πήγε και γέννησε το έκτο της παιδί, τον Δία, σε μια σπηλιά, σ' ένα βουνό της Κρήτης. Έκρυψε το παιδί εκεί. Το φρόντιζαν οι Νύμφες κι έπινε το γάλα μιας κατσίκας, της **Αμάλθειας**. Στον Κρόνο έδωσε να καταπιεί μια φασκιωμένη πέτρα.

Όταν ο Δίας μεγάλωσε, πάληψε με τον Κρόνο και τον ανάγκασε να βγάλει τα πέντε αδέρφια του που είχε καταπιεί. Άρχισε τότε ένας πόλεμος. Από τη μια οι Τιτάνες κι από την άλλη οι θεοί. Δέκα χρόνια κράτησε η **Τιτανομαχία**. Νίκησαν οι θεοί και τους Τιτάνες τους έριξαν στα Τάρταρα.

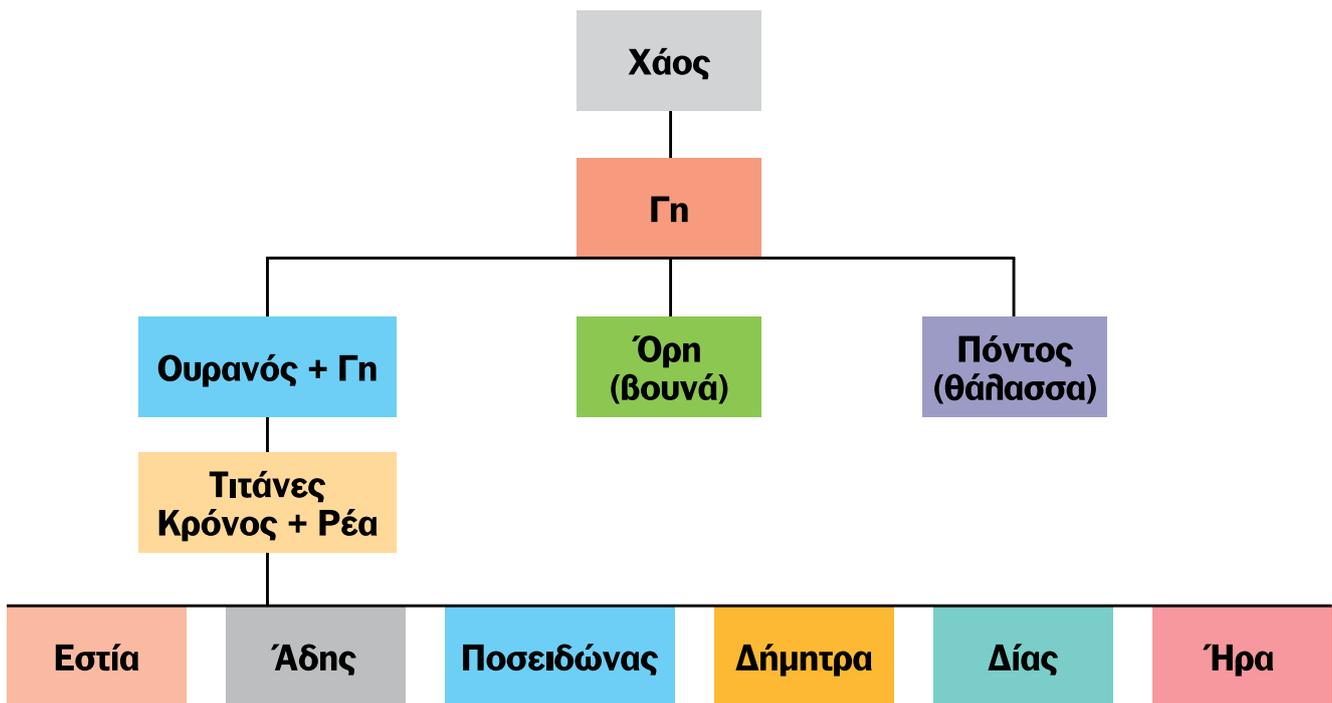
Μετά οι θεοί πάληψαν με τους Γίγαντες. Η **Γιγαντομαχία** κράτησε πολύ καιρό. Νίκησαν όμως και πάλι οι θεοί.

Έτσι, ο **Δίας** έγινε κυρίαρχος όλου του κόσμου. Παντρεύτηκε την Ήρα και, μαζί με τα παιδιά του και τ' αδέρφια του, εγκαταστάθηκε στον Όλυμπο.

1. Η Ρέα δίνει τη φασκιωμένη πέτρα στον Κρόνο.

2. Η δημιουργία του κόσμου και των θεών

3. Τα παιδιά του Δία

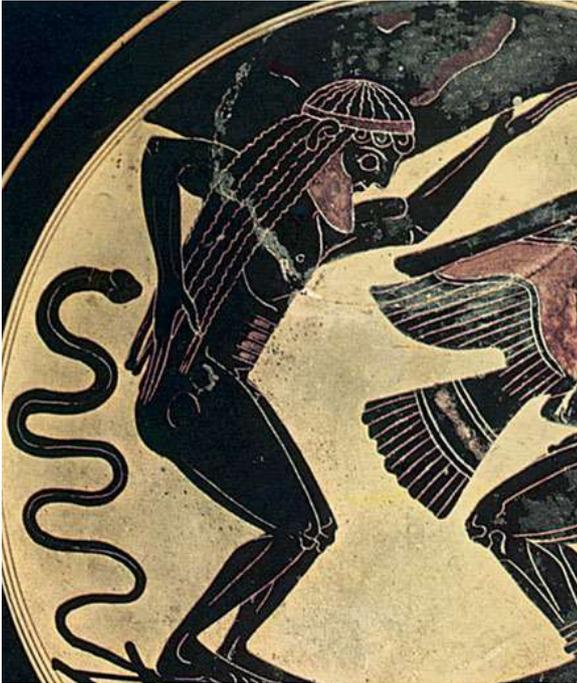
- Δίας → Αθηνά
- Δίας + Ήρα → Άρης, Ήφαιστος
- Δίας + Λητώ → Απόλλων, Άρτεμη
- Δίας + Μαία → Ερμής
- Δίας + Δήμητρα → Περσεφόνη

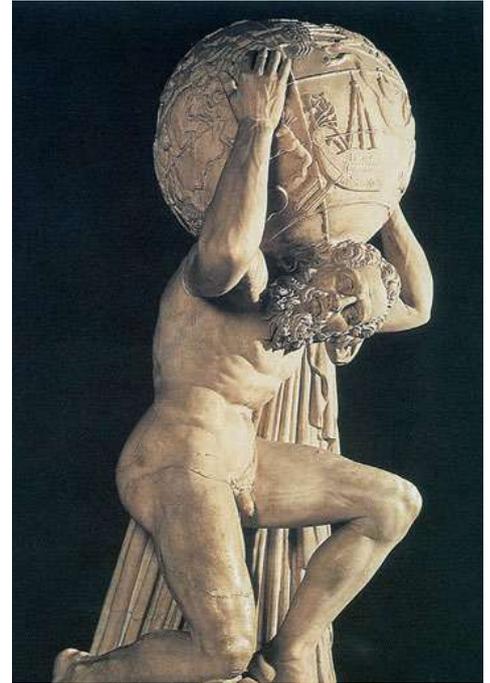
4. Το κέρας της Αμάλθειας ή κέρας της αφθονίας

Όταν ο Δίας ήταν ακόμη μικρός, παίζοντας με την Αμάλθεια μια μέρα, χωρίς να το θέλει, της έσπασε το ένα κέρατο. Στενοχωρήθηκε πολύ η Αμάλθεια κι ο Δίας, για να την παρηγορήσει, ευλόγησε το κέρατο και το έκανε «κέρας της αφθονίας». Από μέσα του έβγαине ό,τι μπορούσε κανείς να επιθυμήσει: λαχανικά και φρούτα, μέλι, λάδι και κρασί, όλοι οι καρποί της γης κι ό,τι άλλο μπορούσε κάποιος να ζητήσει. Όταν πέθανε η Αμάλθεια, ο Δίας την έκανε αστέρι. Με το δέρμα της έντυσε την ασπίδα του, που ονομάστηκε αιγίδα, και προστάτευε όποιον την κρατούσε. Γι' αυτό και σήμερα λέμε τη φράση «υπό την αιγίδα κάποιου...», που σημαίνει κάτω από την προστασία κάποιου.

Διόδωρος Σικελιώτης, *Ιστορική Βιβλιοθήκη*, Γ, 68, 2-3 (διασκευή)

5. Ο Άτλαντας
σε αρχαίο
ελληνικό αγγείο.

6. Ο Άτλαντας
σε γλυπτό
νεότερης εποχής.

7. Ο Άτλαντας

Μετά την Τιτανομαχία ο τιτάνας Άτλαντας τιμωρήθηκε σκληρά από τον Δία. Τον έβαλε να στέκεται στην άκρη της γης και να κρατά τον ουρανό στη ράχη του για πάντα.

Ησίοδος, *Θεογονία* 516-520 (διασκευή)

8. Ο Εγκέλαδος

Την εποχή της Γιγαντομαχίας, η Αθηνά κυνήγησε τον γίγαντα Εγκέλαδο πάνω από τη Μεσόγειο. Πέταξε πάνω του ένα μεγάλο νησί, τη Σικελία, και τον έθαψε από κάτω. Ο Εγκέλαδος μούγκριζε κι έβγαζε από το στόμα του φωτιά. Τότε η γη κουνιόταν, γινόταν σεισμός και το μεγάλο ηφαίστειο της Σικελίας, η Αίτνα, έτρεμε κι έβγαζε λάβα και καπνούς που σκέπαζαν τον ήλιο. Και σήμερα ακόμα, όταν γίνεται κανένας μεγάλος σεισμός, λέμε «χτύπησε ο Εγκέλαδος».

Απολλόδωρος, *Βιβλιοθήκη Α*, 6, 2 (διασκευή)

9. Η Αθηνά μάχεται με τον Εγκέλαδο. Από την παράσταση της Γιγαντομαχίας στον αρχαίο ναό της Αθηνάς, στην Ακρόπολη.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Με ποιο τρόπο η Ρέα ξεγέλασε τον Κρόνο;
2. Τι είναι το κέρας της Αμάλθειας; Θα σε βοηθήσει το κείμενο 4.
3. Συζητάμε στην τάξη για το πώς εξηγούσαν τον κόσμο και τα φαινόμενα της φύσης οι αρχαίοι Έλληνες και πώς τα εξηγούμε εμείς σήμερα. Θα μας βοηθήσουν οι εικόνες 5-6 και τα κείμενα 7-8.

2. Οι θεοί του Ολύμπου

Ψηλά στον Όλυμπο κατοικούσαν οι **δώδεκα** αθάνατοι θεοί σ' ένα λαμπρό παλάτι. Έπιναν **νέκταρ** κι έτρωγαν **αμβροσία**. Από εκεί ψηλά κυβερνούσαν τους ανθρώπους.

Ο **Δίας** ή **Ζευς** ήταν αρχηγός των θεών και των ανθρώπων. Ήταν θεός του ουρανού, που μάζευε τα σύννεφα κι έστελνε τη βροχή στη γη. Κρατούσε αστροπελέκια και τα έριχνε, όταν ήταν θυμωμένος. Λεγόταν και Ξένιος Ζευς, γιατί προστάτευε τους ξένους.

Ο **Ποσειδώνας** ήταν ο θεός της θάλασσας. Είχε ένα λαμπρό παλάτι στον βυθό και ζούσε εκεί με τη γυναίκα του, την Αμφιτρίτη. Όταν θύμωνε, χτυπούσε με τη φοβερή του τρίαινα τη θάλασσα και σήκωνε κύματα θεόρατα.

Ο **Απόλλωνας** ήταν θεός της μουσικής, της μαντικής και του φωτός. Γεννήθηκε μαζί με την αδερφή του την Άρτεμη στη Δήλο κάτω από έναν φοίνικα. Εκεί είχε καταφύγει η μητέρα τους, η Λητώ, κυνηγημένη από τη ζηλιάρα Ήρα.

Ο **Ήφαιστος** ήταν θεός της φωτιάς και των μετάλλων και κύριος των ηφαιστειών. Σε μια σπηλιά στον Όλυμπο είχε το εργαστήρι του, όπου έλιωνε τα μέταλλα κι έφτιαχνε πράγματα περίτεχνα. Ήταν κουτσός, γιατί κάποτε ο Δίας θύμωσε και τον πέταξε απ' την κορφή του Ολύμπου στη Λήμνο κι έτσι χτύπησε το πόδι του.

Ο **Ερμής** ήταν ο αγγελιοφόρος των θεών. Φορούσε φτερωτά σανδάλια, που τον έφερναν πάνω από στεριές και θάλασσες, για να μεταφέρει τις παραγγελίες του Δία. Ήταν και θεός του εμπορίου. Αυτός συνόδευε και τις ψυχές των νεκρών στον κάτω κόσμο.

Ο **Άρης** ήταν θεός του πολέμου, σκληρός και μαχητικός. Φορούσε πάντα πανοπλία, κρατούσε όπλα και συχνά σκόρπιζε τον τρόμο στους ανθρώπους.

Υπήρχαν κι άλλοι πολλοί θεοί, όπως ο **Πλούτωνας**, ο θεός των νεκρών και του κάτω κόσμου. Ζούσε στον Άδη με την Περσεφόνη, τη γυναίκα του.

Ο **Διόνυσος**, που ήταν θεός του αμπελιού και του κρασιού και του άρεσαν τα γλέντια και οι γιορτές.

1. Η ζωή στον Όλυμπο

Τότε έτσι οι θεοί, ως που βασίλεψε ο ήλιος, όλη μέρα τρώγαν, πίναν κι είχε, όπως ταίριαζε, ο καθένας το μερίδιο του. Ούτε η γλυκιά κιθάρα έλειπε από του Απόλλωνα τα χέρια, ούτε κι οι Μούσες, που γλυκόφωνα με τη σειρά τραγουδούσαν. Και όταν πια βασίλεψε του ήλιου το φως το αχτιδοβόλο, καθένας στο δικό του τράβηξε αρχοντικό να κοιμηθεί, εκεί που είχε χτίσει στον κάθε τους παλάτι ο κουτσοπόδης, ο ξακουστός τεχνίτης Ήφαιστος, με τη σοφή του τέχνη.

Όμηρος, *Ιλιάδα Α 601-608*,
μτφ. Καζαντζάκη - Κακριδή (με αλλαγές)

2. Ο Απόλλωνας παίζει την κιθάρα του.

Από αρχαίο ελληνικό αγγείο.

3. Ο Απόλλωνας και το μαντείο των Δελφών

Όταν ακόμα ήταν πολύ μικρός, ο Απόλλωνας πήγε στους Δελφούς, σκότωσε τον φοβερό δράκοντα Πύθωνα και τον έθαψε στη γη. Στο μέρος όπου τον έθαψε, οι άνθρωποι έφτιαξαν περίλαμπρο ναό για να τιμήσουν τον θεό. Μέσα σ' αυτό τον ναό η ιέρεια Πυθία, καθισμένη πάνω στον ιερό τρίποδα και μασώντας φύλλα δάφνης, έδινε στους ανθρώπους χρησμούς, δηλαδή προφητείες και συμβουλές για το μέλλον. Αυτό ήταν το περίφημο μαντείο των Δελφών.

Όμηρικός ύμνος στον Απόλλωνα 372... (διασκευή)

4. Ο Δίας κρατώντας το σκήπτρο και τον κεραυνό. Από αρχαίο ελληνικό αγγείο.

5. Ο Ερμής κρατώντας το κηρύκειο. Από αρχαίο ελληνικό αγγείο.

6. Ο Ποσειδώνας.
Αρχαίο ελληνικό γλυπτό.

7. Ο Απόλλωνας.
Γλυπτό της νεότερης εποχής.

8. Ο Όλυμπος

9. Η κορυφή του Ολύμπου σχεδόν αγγίζει τον ουρανό

Ο Όλυμπος, όπου αμετακίνητος κρατιέται των θεών ο θρόνος όπως λένε. Ασύγνεφν εκεί πάνω βασιλεύει γαλήνη ατέλειωτη, κι ολόλευκη φεγγοβολή τον λούζει.

Έτσι οι θεοί οι τρισευτυχησμένοι τον χαίρονται αιώνια.

Όμηρος, *Οδύσσεια* ζ 42-46,
μτφ. Καζαντζάκη - Κακριδή (με αλλαγές)

10. Ο μύθος της Ευρώπης

Στη Φοινίκη ζούσε κάποτε ο βασιλιάς Αγήνορας, ο γιος του Ποσειδώνα. Αυτός είχε μια πεντάμορφη κόρη, την Ευρώπη. Ο Δίας είδε την Ευρώπη, την αγάπησε και μια μέρα, που η κόρη μάζευε λουλούδια με τις φίλες της σ' ένα ακρογιάλι της Φοινίκης, μεταμορφώθηκε σε άσπρο ταύρο, την πλησίασε και ξάπλωσε κοντά της. Το όμορφο ζώο έδειχνε ήρεμο και φιλικό και η Ευρώπη το πλησίασε, το χάιδεψε και κάθισε στη ράχη του ανύποπτη.

Την ίδια στιγμή ο ταύρος πετάχτηκε όρθιος κι όρμησε προς τη θάλασσα. Τρομαγμένη η Ευρώπη κρατήθηκε από τα κέρατά του. Ο ταύρος πέταξε πάνω από τα κύματα κι έφτασε στην Κρήτη. Εκεί ο Δίας πήρε την κανονική του μορφή, παντρεύτηκε την Ευρώπη και γέννησαν τρεις γιους. Όταν ο Δίας επέστρεψε στον Όλυμπο, παρήγγειλε στον Ήφαιστο να φτιάξει έναν χάλκινο γίγαντα, τον Τάλω, για να φυλάει την Κρήτη και να μην μπορέσει ποτέ να φύγει η Ευρώπη. Από αυτήν πήρε το όνομά της η ήπειρος που ζούμε κι εμείς σήμερα, η Ευρώπη.

Απολλόδωρος, *Βιβλιοθήκη Γ*, 1, 2-4 (διασκευή)

11. Το ευρώ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Ο Ποσειδώνας ήταν ο θεός της θάλασσας. Σήμερα ποιος άγιος είναι προστάτης της θάλασσας και των ναυτικών;
2. Παρατηρώ την εικόνα 2. Ποιο μουσικό όργανο παίζει ο Απόλλωνας; Εσένα ποιο μουσικό όργανο σου αρέσει; Αν επισκεφθείς το μουσείο λαϊκών οργάνων, θα δεις ότι ακόμα και σήμερα χρησιμοποιούμε μουσικά όργανα που για πρώτη φορά χρησιμοποιήσαν οι αρχαίοι.
3. Από πού πήρε το όνομά του το ευρώ; Αφηγούμαι με δικά μου λόγια τον μύθο που παριστάνεται στο νόμισμα(κείμενο 10).

3. Οι θεές του Ολύμπου

Στον Όλυμπο κατοικούσαν και οι θεές στου Δία το παλάτι. Πρώτη ήταν η **Ήρα**, η γυναίκα του Δία, βασίλισσα του κόσμου. Προστάτευε τον γάμο και την οικογένεια κι ήταν πολύ ζηλιάρα.

Η **Αφροδίτη** ήταν θεά της ομορφιάς. Γεννήθηκε απ' τον αφρό της θάλασσας. Ήταν μητέρα του φτερωτού θεού Έρωτα, που με τα βέλη του σημάδευε τις καρδιές των ανθρώπων.

Η **Αθηνά**, η κόρη του Δία, ήταν θεά της σοφίας και των τεχνών. Πριν ακόμη γεννηθεί η Αθηνά, ο Δίας κατάπιε τη μητέρα της, τη σοφή Μήτιδα, γιατί έμαθε πως αυτή, μετά την Αθηνά, θα γεννούσε έναν θεό που θα του έπαιρνε τον θρόνο. Όταν λοιπόν ήρθε η ώρα να γεννηθεί η Αθηνά, ο Δίας διέταξε τον Ήφαιστο να του ανοίξει μ' ένα τσεκούρι το κεφάλι. Αμέσως βγήκε απ' το κεφάλι του πάνοπλη η Αθηνά.

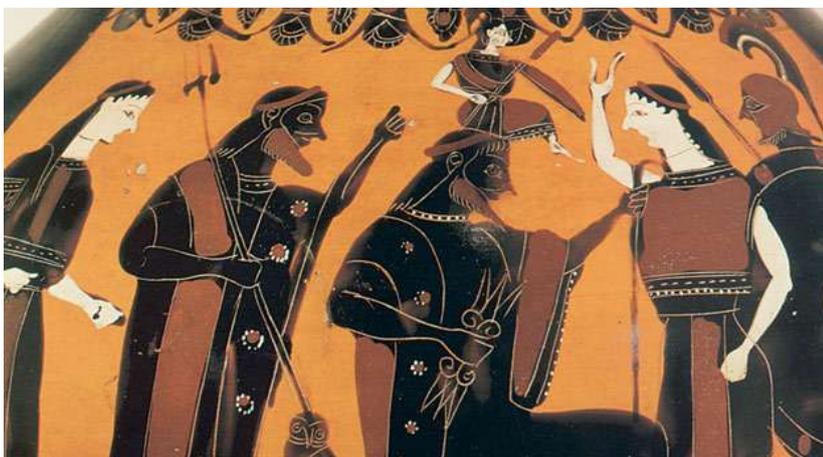
Η **Δήμητρα** ήταν η θεά της γεωργίας. Αυτή έμαθε τους ανθρώπους να καλλιεργούν τη γη και να σπέρνουν το σιτάρι (δημητριακά). Προστάτευε τα δέντρα κι όλα τα φυτά κι άλλαζε τις εποχές του χρόνου. Κόρη της ήταν η Περσεφόνη.

Η **Άρτεμη** ήταν θεά του κυνηγιού κι αδερφή του Απόλλωνα. Όλη τη μέρα τριγύριζε στα δάση με το τόξο και τα βέλη της. Προστάτευε τα δάση κι όλα τα άγρια ζώα.

Η **Εστία** ήταν η θεά του σπιτιού. Προστάτευε τα νοικοκυριά, γι' αυτό σ' όλα τα σπίτια υπήρχε ένας μικρός βωμός δικός της, η εστία.

Υπήρχαν και πολλές άλλες θεότητες στη γη, όπως οι Μούσες και οι Χάριτες, οι Νύμφες και οι Μοίρες, και στη θάλασσα οι Νηρηίδες, οι κόρες του Νηρέα και πολλές άλλες.

Οι Έλληνες λάτρευαν τους θεούς και τις θεές τους σε λαμπρούς **ναούς**, τους έφτιαχναν αγάλματα και βωμούς και τους πρόσφεραν **δώρα** και **θυσίες**.

1. Η γέννηση της Αθηνάς από το κεφάλι του Δία. Από αρχαίο ελληνικό αγγείο.

2. Τα σύμβολα των θεών

- Δίας** ➔ κεραυνός, αετός, σκήπτρο
- Ποσειδώνας** ➔ τρίαινα, άλογο, δελφίνια
- Ήρα** ➔ σκήπτρο, ρόδι, παγώνι
- Δήμητρα** ➔ στάχυα, δάδες
- Αθηνά** ➔ κουκουβάγια, περικεφαλαία, ελιά
- Ήφαιστος** ➔ σφυρί, λαβίδα
- Άρης** ➔ όπλα
- Αφροδίτη** ➔ φτερωτοί έρωτες, περιστέρι
- Απόλλωνας** ➔ κιθάρα, δάφνινο στεφάνι
- Άρτεμη** ➔ τόξο, θήκη με βέλη, ελάφι
- Ερμής** ➔ κηρύκειο, φτερωτά σανδάλια
- Διόνυσος** ➔ αμπέλι, κισσός

3. Η Δήμητρα, ο Τριπτόλεμος και η Περσεφόνη.

4. Η Ήρα

5. Η Άρτεμη

6. Η Εστία

7. Η γέννηση της Αφροδίτης. Δύο γυναικείες μορφές βοηθούν την Αφροδίτη να βγει από τη θάλασσα.

8. Η γέννηση της Αφροδίτης, όπως τη φαντάστηκε ένας ζωγράφος της νεότερης εποχής.

«Την είπαν Αφροδίτη άνθρωποι και θεοί, γιατί την έθρεψε ο αφρός».

Ησίοδος, *Θεογονία*
198-199

9. Δήμητρα και Περσεφόνη

Ο Θεός του Άδη, ο Πλούτωνας, αγάπησε κάποτε την κόρη της θεάς Δήμητρας, την Περσεφόνη. Μια μέρα που η Περσεφόνη έπαιζε σ' ένα καταπράσινο λιβάδι, είδε έναν ανθισμένο νάρκισσο. Πήγε να τον μυρίσει κι αμέσως άνοιξε η γη, βγήκε από μέσα ο Πλούτωνας, με το κατάρμαυρο άρμα του, την άρπαξε κι έφυγε για τον Άδη. Τις σπαραχτικές κραυγές της Περσεφόνης τις άκουσε η μητέρα της κι έτρεξε να τη βρει. Μα η Περσεφόνη ήταν άφαντη. Εννιά μερόνυχτα την έψαχνε κλαίγοντας η Δήμητρα, ώσπου ο ήλιος τη λυπήθηκε και της φανέρωσε αυτό που είχε γίνει.

Η Δήμητρα ζήτησε από τον Δία να φέρει πίσω την Περσεφόνη μα εκείνος δε δέχτηκε. Θυμωμένη τότε η Δήμητρα, έφυγε από τον Όλυμπο κι άρχισε να τριγυρνάει κλαίγοντας στη γη. Απ' όπου διάβαινε μαραίνονταν τα δέντρα, ξεραίνονταν όλα τα φυτά, τα σπαρτά και τα λουλούδια. Τα ζώα κι οι άνθρωποι πέθαιναν απ' την πείνα.

Είδε τη συμφορά αυτή ο Δίας κι έστειλε τον Ερμή να φέρει πίσω την Περσεφόνη από τον Άδη. Ο Πλούτωνας όμως, πριν φύγει η Περσεφόνη, της έδωσε να φάει λίγα σπυριά από ένα ρόδι μαγεμένο, για να μην τον ξεχάσει.

Έφερε ο Ερμής την Περσεφόνη στη μητέρα της κι αμέσως άνθισαν όλα τα λουλούδια, πρασίνισαν τα δέντρα κι όλα τα φυτά.

Από τότε, έξι μήνες τον χρόνο έμενε η Περσεφόνη με τη Δήμητρα, και τότε ερχόταν η άνοιξη και το καλοκαίρι. Τα δέντρα κι όλα τα φυτά της γης έδιναν φρούτα και καρπούς, άνθιζαν τα λουλούδια, η γη πρασίνιζε, κελαηδούσαν τα πουλιά. Στο τέλος όμως του φθινοπώρου η Περσεφόνη γύριζε στον Πλούτωνα και τότε ερχόταν ο χειμώνας. Τα δέντρα και τα φυτά μαραίνονταν, η γη κοιμόταν κι όλα περίμεναν την άνοιξη που θα ξαναγύριζε η Περσεφόνη από τον Άδη.

Ομηρικός ύμνος στη Δήμητρα (διασκευή)

11. Η Αθηνά. Αρχαίο ελληνικό ανάγλυφο.

10. Αθηνά και Ποσειδώνας

Κάποτε ο Ποσειδώνας και η Αθηνά μάλωναν για το ποιος θα γίνει προστάτης της πόλης του Κέκροπα, της σημερινής Αθήνας. Όλοι οι θεοί του Ολύμπου είχαν μαζευτεί πάνω στην Ακρόπολη, κι ο Κέκροπας, ο πρώτος βασιλιάς, ζήτησε από τους δυο θεούς να χαρίσουν δώρα στην πόλη κι όποιος έδινε το καλύτερο να ήταν ο νικητής. Χτύπησε τότε την τριαινά του ο Ποσειδώνας στον βράχο της Ακρόπολης κι αμέσως πετάχτηκε αλμυρό νερό κι ένα πολεμικό άλογο. Χτύπησε το κοντάρι της και η Αθηνά κι αμέσως πετάχτηκε απ' τον βράχο μια ελιά που αμέσως ψήλωσε και γέμισε καρπούς. Το δώρο της Αθηνάς άρεσε σ' όλους περισσότερο. Έτσι έγινε η Αθηνά προστάτιδα της πόλης, που πήρε και το όνομά της. Ονομάστηκε Αθήνα.

Απολλόδωρος, Βιβλιοθήκη Γ 14, 1 (διασκευή)

12. Η Αράχνη

Ζούσε στ' αρχαία χρόνια μια αρχοντοπούλα όμορφη που την έλεγαν Αράχνη. Ήξερε πολύ καλά την τέχνη του αργαλειού κι ύφαινε υπέροχα υφαντά. Καυχιόταν πως ήξερε να υφαίνει καλύτερα κι από την Αθηνά. Κάποτε μάλιστα τόλμησε και ζήτησε από τη θεά να παραβγούν στον αργαλειό. Η Αθηνά δέχτηκε κι άρχισαν να υφαίνουν. Ύφαινε η Αθηνά και πάνω στο υφαντό της έφτιαχνε την πάλμη της με τον Ποσειδώνα πάνω στην Ακρόπολη της Αθήνας. Ύφαινε κι η Αράχνη κι έφτιαχνε τα καμώματα του Δία κι όλων των θεών του Ολύμπου. Θυμωμένη τότε η Αθηνά, που μια θνητή τόλμησε να συγκριθεί μαζί της, μεταμόρφωσε την κόρη σε έντομο και την καταράστηκε όλες τις μέρες της ζωής της κρεμασμένη να υφαίνει τον ιστό της.

Οβίδιος, Μεταμορφώσεις 6, 5-145 (διασκευή)

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Διαβάζω το κείμενο 9 και απαντώ. Με ποιο μύθο οι αρχαίοι εξηγούσαν την αλλαγή των εποχών;
2. Παρατηρώ την εικόνα 1 και περιγράφω με δικά μου λόγια τη γέννηση της Αθηνάς. Γιατί νομίζεις ότι ήταν η θεά της σοφίας;
3. Πώς λάτρευαν οι αρχαίοι τους θεούς τους; Στην περιοχή που ζεις υπάρχουν αρχαίοι ναοί; Οργάνωσε με την τάξη σου μία επίσκεψη.

4. Ο Προμηθέας, η Πανδώρα, ο Δευκαλίωνας και η Πύρρα

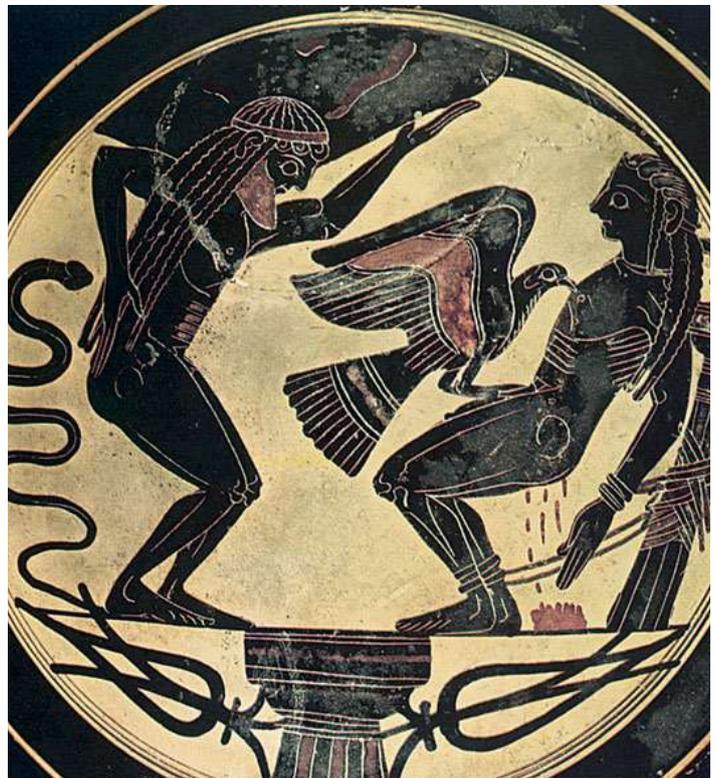
Ο Δίας μοίρασε χαρίσματα σε όλους τους θεούς μα δε νοιάστηκε πολύ για τους ανθρώπους. Όμως ο **Προμηθέας**, γιος του τιτάνα Ιαπετού και της Κλυμένης, επειδή αγαπούσε και ηλυπόταν τους ανθρώπους, ανέβηκε στον Όλυμπο κι από το εργαστήρι του Ήφαιστου έκλεψε τη **φωτιά**, την έβαλε μέσα σ' ένα κούφιο καλάμι και την έδωσε στους ανθρώπους. Και τους έμαθε με τη φωτιά να λιώνουν τα μέταλλα και να φτιάχνουν εργαλεία.

Ο **Δίας** τότε **θύμωσε** πολύ. Πήγε τον Προμηθέα σ' ένα ψηλό βουνό, τον Καύκασο, και διέταξε να τον δέσουν πάνω σε έναν βράχο με χοντρές αλυσίδες που του έφτιαξε ο Ήφαιστος. Και κάθε μέρα έστελνε έναν αετό που του έτρωγε το συκώτι. Τριάντα χρόνια έμεινε δεμένος ο Προμηθέας στον Καύκασο, ώσπου κάποτε πέρασε από κει ο Ηρακλής και τον ελευθέρωσε.

Αλλά ούτε και οι άνθρωποι γλίτωσαν απ' τον θυμό του Δία. Σκέφτηκε να τους στείλει συμφορές. Γι' αυτό διέταξε τον Ήφαιστο να φτιάξει μια γυναίκα από χώμα και νερό. Της έδωσε ζωή κι όλοι οι θεοί της χάρισαν δώρα: η Αθηνά σοφία, η Αφροδίτη ομορφιά, ο Ερμής πονηριά κτλ. Την ονόμασαν **Πανδώρα** κι ο Δίας την έστειλε στη γη, δίνοντάς της ένα πιθάρι, που εκεί μέσα είχε κλείσει όλες τις συμφορές.

Η Πανδώρα, αφού κατέβηκε στη γη, γεμάτη περιέργεια άνοιξε το πιθάρι. Χύθηκαν τότε έξω όλες οι συμφορές: το μίσος, η απάτη, ο πόλεμος, η πείνα, οι αρρώστιες. Στον πάτο όμως του πιθαριού ο Δίας είχε βάσει την **Ελπίδα**, που φώλιασε στις καρδιές των ανθρώπων, για να τους δίνει θάρρος και παρηγοριά να συνεχίζουν τη ζωή τους.

Αργότερα, που οι άνθρωποι έγιναν κακοί και ανυπάκουοι, ο Δίας έκανε κατακλυσμό, για να τους εξαφανίσει. Από τον κατακλυσμό γλίτωσε μόνο ο γιος του Προμηθέα, ο **Δευκαλίωνας**, και η γυναίκα του η **Πύρρα**, που έφτιαξαν μια κιβωτό και κλείστηκαν μέσα. Η κιβωτός σταμάτησε στην κορυφή του Παρνασσού. Ο Δευκαλίωνας και η Πύρρα βγήκαν έξω και ζήτησαν από τον Δία να τους δώσει κι άλλους ανθρώπους, για να έχουν συντροφιά. Εκείνος τους συμβούληψε να ρίχνουν πέτρες πίσω τους και να μη γυρίσουν να κοιτάξουν. Πράγματι, οι πέτρες που έριχνε ο Δευκαλίωνας γίνονταν άνδρες και οι πέτρες που έριχνε η Πύρρα γίνονταν γυναίκες. Η Πύρρα γέννησε ένα παιδί, τον **Έλληνα**. Από αυτόν καταγόμαστε όλοι εμείς οι Έλληνες.

1. Το μαρτύριο του Προμηθέα.
Από αρχαίο ελληνικό αγγείο.

2. Ο Δίας απειλεί τον Προμηθέα

Και τότε ο Δίας που τα σύννεφα μαζεύει άγρια θυμωμένος είπε:
 «Πε του Ιαπετού, με τόσο κοφτερό μυαλό, όσο κανέναν άλλον,
 γελάς που τον δικό μου νου ξεγέλασες, κλέβοντας τη φωτιά,
 μεγάλη όμως συμφορά σε περιμένει, εσένα τον ίδιο
 κι όσους ανθρώπους θα γεννηθούν μετά.
 Γιατί τους έχω αντίδωρο κακό για τη φωτιά,
 να φχαριστιέται μ' αυτό η ψυχή τους, σφιχταγκαλιάζοντας
 την ίδια τους τη συμφορά».

ΗΣΙΟΔΟΣ, Έργα και Ημέραι 53-58, μτφ. Δ. Ν. Μαρωνίτης (με αλλαγές)

3. Η Πανδώρα και το κουτί με τις συμφορές, όπως τη φαντάστηκε ένας καλλιτέχνης της νεότερης εποχής.

4. Η Πανδώρα

Τότε και των θεών ο κήρυκας της χάρισε ωραία φωνή,
 κι ονόμασε Πανδώρα τη γυναίκα αυτή,
 γιατί οι θεοί του Ολύμπου όλοι της δώρισαν
 κι από ένα δώρο-συμφορά για τους ανθρώπους.
 Κι αφού την αποτέλειωσε, ωραίο κακό αντί καλό,
 την έφερε έξω, να τη δουν άνθρωποι και θεοί,
 καμαρωτή με τα στολίσματα της γαλανής θεάς,
 κόρης του παντοδύναμου πατέρα της.
 Έμειναν έκθαμβοι θεοί αθάνατοι, άνθρωποι θνητοί
 μόλις αντίκρισαν τα μάτια τους το θαύμα.

ΗΣΙΟΔΟΣ, Έργα και Ημέραι 79-82 και Θεογονία 585-592,
 μτφ. Δ. Ν. Μαρωνίτης (με αλλαγές)

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1. Γιατί νομίζεις ότι το δώρο του Προμηθέα (η φωτιά) ήταν πολύ σημαντικό για τον άνθρωπο; Πού θα μπορούσε να το χρησιμοποιήσει;
2. Διαβάζω το κείμενο 4 και απαντώ. Από πού πήρε το όνομά της η Πανδώρα; Τι εντύπωση προκάλεσε σε θεούς και ανθρώπους;
3. Δείχνω στον χάρτη το βουνό που άραξε η κιβωτός του Δευκαλίωνα.